

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 02, 2012

Nummer 2, 2012

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Uitspraken zonder ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 13-03-2012

Y.C./V.K.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 15-03-2012

Gas & Dubois/Frankrijk

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Gas & Dubois/Frankrijk

Vrouw ontleent geen recht aan het EVRM om het binnen de relatie met haar partner geboren kind te adopteren

Klaagster heeft een vrouwelijke partner en woont met haar samen. Deze partner baart een dochtertje dat geboren is met gebruikmaking van zaad van een anonieme zaaddonor. Na de geboorte laten de vrouwen hun partnerschap registreren. Klaagster wil het kind graag adopteren, maar dit is volgens de Franse wetgeving niet mogelijk zonder dat de moeder van het kind haar ouderrechten verliest. Bij de Franse rechter vangt klaagster bot. Het EHRM onderzoekt of er sprake is van discriminatie op grond van seksuele oriëntatie. De situatie is anders dan in de zaak E.B./Frankrijk, waar een onderscheid in behandeling van paren en alleenstaanden aan de orde was ten aanzien waarvan de Franse autoriteiten geen gewichtige en overtuigende argumenten had aangevoerd. Volgens het EHRM oordeelden de Franse rechters terecht dat adoptie niet in het belang van het kind is, in geval deze tot gevolg zou hebben dat de ouderrechten van de moeder zouden ophouden. Klaagster voert aan dat de Franse rechters onvoldoende gewicht hebben toegekend aan het feit dat het kind verwekt is met zaad van een anonieme donor. Het EHRM volgt dit argument niet. Het zaad van een anonieme donor wordt meestal gebruikt in geval van onvruchtbaarheid van paren van verschillend geslacht. De situatie van onvruchtbaarheid is echter niet vergelijkbaar met klaagsters situatie. De situatie van klaagster en haar partner is in het geheel niet vergelijkbaar met die van een gehuwd paar van verschillend geslacht, oordeelt het EHRM, een en ander gelet op de maatschappelijke, persoonlijke en juridische gevolgen van het huwelijk. Het EVRM geeft partners van gelijk geslacht geen recht om met elkaar te huwen (EHRM in de zaak Schalk & Kopf, 24 juni 2010, nr. 30141/04). Lid-staten genieten op dit gebied een brede beoordelingsmarge. Als een lidstaat gevolgen zoals in casu verzocht niet verbindt aan het laten registreren van het partnerschap maakt de lidstaat geen onderscheid op grond van seksuele oriëntatie. Ook in vergelijking met een ongehuwd paar worden klaagster en haar partner niet gediscrimineerd, aldus het EHRM. Partners van verschillend geslacht die een partnerschap laten registreren kunnen net zo min als klaagster en haar partner gezamenlijk een kind adopteren. Dat partners van verschillend geslacht de mogelijkheid hebben om in het huwelijk te treden is volgens het EHRM irrelevant. Rechter Villiger kon zich niet vinden in het oordeel

van de meerderheid. In zijn visie is het recht en het belang van het kind dat het hoe dan ook door deze twee vrouwen zal worden grootgebracht, niet gewaarborgd door de beslissing van de meerderheid. Rechters Costa en Spielmann voelen iets voor deze argumentatie maar vinden het niet de taak van het EHRM om - als een soort vierde instantie - het probleem op te lossen. Rechters Spielmann en Berro-Lefèvre waren het eens met de meerderheid, maar om de reden dat de onmogelijkheid voor klagster om het kind te adopteren geen reële bedreiging vormde voor het kind.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 15-03-2012

Zaaknummer: 25951/07

RECHTSPRAAK

Y.C./V.K.

EHRM stelt uitputtende lijst op van factoren die relevant zijn voor het nemen van kindbeschermingsmaatregel

De zoon van klagster werd naar aanleiding van 'door alcohol gevoede incidenten' onderwerp van kindbeschermingsmaatregelen. Uiteindelijk werd het kindje geadopteerd. Moeder klaagt over de wijze waarop de beslissingen werden genomen. Volgens haar waren niet alle relevante factoren in de besluitvorming betrokken. Het EHRM gaat in op de relevante factoren. Het EHRM begint met de vaststelling dat uithuisplaatsing een zware inmenging in het familie- en gezinsleven is. Er moet worden nagegaan of de genomen maatregelen relevant en adequaat zijn om de problemen het hoofd te bieden. Daarnaast moet de besluitvorming eerlijk zijn en met eerbiediging van klagsters rechten. De belangen van het kind houden in dat het niet van zijn ouders wordt gescheiden, tenzij is gebleken dat zij niet in staat zijn hun verzorgings- en opvoedingstaken te vervullen. Daarnaast heeft het kind belang bij een veilige omgeving waarop het kan rekenen. Uithuisplaatsing is alleen toegestaan in uitzonderlijke omstandigheden. Als het toch moet gebeuren moet alles worden gedaan om de banden tussen ouder(s) en kind in stand te houden en, indien mogelijk, moet werk worden gemaakt van de hereniging van het gezin. Het is niet voldoende dat het kind bij andere mensen beter af zou zijn. Waar het behouden van banden met de ouders schadelijk is voor het kind, mogen de ouders er niet op staan dat de banden worden behouden. Bij de beslissing tot uiteindelijke verbreking van de banden, zijn de leeftijd, rijpheid en wensen van het kind relevante factoren, alsmede de mogelijke gevolgen voor het kind van de verbreking van banden met zijn ouders en andere familieleden. Aan de instanties die de beslissingen hebben genomen komt een beoordelingsmarge toe. Zij hebben immers alle betrokkenen gezien en hun taak is erg moeilijk. De onomkeerbaarheid van de beslissingen vereist echter meer dan de gebruikelijke bescherming tegen willekeur. De nationale instanties moeten een indringende studie maken van de hele familie en van de feitelijke, emotionele, psychologische, materiële en medische factoren. Ze moeten de belangen van iedere betrokkene op zorgvuldige wijze wegen. Daarbij moet er onafgebroken aandacht zijn voor de beste oplossing voor het kind. In dit geval hadden de autoriteiten de EHRM-regels nageleefd en was artikel 8 EVRM niet geschonden.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 13-03-2012

Zaaknummer: 4547/10